

ÚNOR

NA CESTĚ VÍRY

Do nového roku jsme vykročili a další měsíc v něm pokračujeme. Život je cesta. Na cestě je pohyb, mnoho změn, stále něco nového nebo věci, které se opakují. Cesta potřebuje světlo. Ve tmě se nedá chodit, cesta se ztrácí. Světle na cestě jsou smysly, rozum a u věřících je to také víra.

Benedikt XVI. v době, kdy byl prefektem Kongregace pro nauku víry, rozmlouvá s Vittorioem Messoriem v knize **O víře dnes** v překladu Arnošta Louly, Praha, Zvon 1994. V úvodní pasáži je zachycena důležitost víry, jak ji tehdy vyjádřil budoucí papež: „Víra je tím nejvyšším a nejdražším majetkem prostě z toho důvodu, že pravda je pro člověka základním životním prvkem. Péče o zachování zdravé víry by – alespoň mezi věřícími – měla být hodnocena výše než péče o zdraví těla. Evangelium nás napomíná, abychom se nebáli těch, co zabíjejí tělo, ale spíše těch, co spolu s tělem mohou zahubit i duši (srov. Mt 10,28). Totéž evangelium nám připomíná, že člověk je živ „nejen chlebem“, ale především „Božím slovem“ (Mt 4,4). Ale ono slovo, které je pro nás důležitější než potrava, musí být přijímáno ve své původnosti a chráněno před překrucováním. Avšak, především v důsledku skepse ke schopnosti člověka poznat pravdu a z toho plynoucí ztráty správného chápání církve, jakož i v důsledku obecného zaměření naděje pouze na pozemský rozměr (kde platí především „tělo“ a „chleba“, ale už ne „duše“ a „slovo Boží“), zdají se mnohým úlohy takové kongregace, jakou je Kongregace pro nauku víry, nedůležité, nebo dokonce anachronické a škodlivé.“

„Obhájci této Kongregace, říkají, že k různým omylům přistupují ještě různá laciná hesla, z nichž například jedno praví, že to, na čem dnes záleží, je prý ortopraxe, tedy „správné konání“, „láska k bližnímu“. Teprve na druhém místě, pokud to vůbec není zavádějící, je naopak starost o ortodoxii, to jest o „správné věření“, odpovídající pravému smyslu Písma, čteného v živé tradici církve. Je to laciný a povrchní slogan: Copak se radikálně nemění obsah ortopraxe, lásky k bližnímu, právě podle toho, jak se chápe ortodoxie?“ (str. 18)

Neprohloupíme tedy, když se budeme starat o svou víru tím, že se budeme snažit proniknout do jejich nejrůznějších stránek, aby naše životní cesta byla vírou co nejvíce prosvětlena.

Než se dostaneme k různým definicím víry, podívejme se nejprve na **předmět víry**. Tak jako v jiných oblastech, tak i ve víře je předmětem to, co poznáváme a také to, čím poznáváme. Např. v geometrii jsou předmětem poznání závěry, které jsou poznávány důkazovými prostředky. Když pak víra s něčím souhlasí jako s existující skutečností, je to nejenom sám Bůh, ale také mnoho jiných věcí. Ty ovšem spadají pod souhlas víry, jenom pokud mají nějaký vztah k Bohu. Podobně je v lékařství hlavním předmětem zdraví, protože lékařská věda neuvažuje o ničem, leč ve vztahu ke zdraví. (srov. T. Akvinský, Teologická summa, sv. III., ot. 1)

Další otázka, která se nabízí, je viditelnost věcí, které jsou předmětem víry. Zda-li věřit znamená také vidět. Při ukvapeném hodnocení výroku vzkříšeného Krista k Tomášovi: „Že jsi mne viděl, uvěřil jsi“, se může zdát, že kdo věří také vidí. Podobně se může chybně chápat věta apoštola Pavla z 1 Kor 13: „*Neboť nyní vidíme jako v zrcadle tajemně*“...Jde o věci týkající se víry. Můžeme je vi-

děť alespoň jako v zrcadle? Je-li také víra určité duchovní světlo, neměli bychom jejím prostřednictvím také vidět, když přeci každým světlem něco vidíme?

V listě Židům 11,1 je však uvedeno, že „víra je přesvědčení o věcech neviditelných“. Jeruzalémská bible překládá: „A víra je zárukou dober, ve která se doufá, důkazem skutečností, které se nevidí.“

Vírou tedy nevidíme, ale přesto poznáváme Boží věci. Rozum pak souhlasí s tím, co věříme. Srovnáme však tento souhlas rozumu s poznáním jiného předmětu. Sám předmět poznání může přimět rozum, aby souhlasil, jak to pozorujeme v případě přírodních věd z jejich závěrů, které mohou nabídnout evidenci nebo v případě prvních zásad (celek je větší než část, něco nemůže zároveň být a nebýt v stejném smyslu). Někdy zase rozum souhlasí s něčím, co není zřejmé. Předmět poznání je poznáván s určitou pochybností a rozum se přikloní více k jednomu názoru než ke druhému, což bývá provázáno určitou obavou před druhým odlišným nebo opačným názorem. V tomto případě se jedná o pouhé mínění (hypotézu). Ve víře se tak děje bez obavy a s jistotou. Je tedy zřejmé, že ani víra ani mínění se netýkají věcí viditelných ani v oblasti smyslů ani v řádu rozumovém.

Pokud šlo o apoštola Tomáše, něco jiného viděl a něco jiného věřil. Spatřil člověka Ježíše a vírou v něm vyznal Boha, když pravil: „Pán můj a Bůh můj.“

O věcech, které spadají pod víru, můžeme uvažovat dvojím způsobem: Jednak v konkrétnostech, a tak nemohou být zároveň viděny a věřeny, jak bylo řečeno. Nebo všeobecně, to jest ve společném rázu uvěřitelného. A tak je vidí, kdo věří; neboť by nevěřil, kdyby neviděl, že je má věřit buď pro samozřejmost znamení nebo pro nějaký jiný důvod toho druhu.

Světlo víry pak také dává vidět, co se věří. Jako jiné pohotovosti ve ctnostech vidí člověk to, co je mu patřičné podle určité pohotovosti, tak také pohotovostí víry se lidská mysl kloní k souhlasu s tím, co se shoduje s pravou vírou a nikoliv s jinými věcmi. (srov. T. A. Teologická summa, díl III., čl. 4.)

Víra je tedy ctnost, ve které rozum souhlasí s věcmi neviditelnými a zároveň skutečnými. Člověk v pokoře připouští, že jde o věci, které kapacitu jeho rozumu přesahují. Přesto je uznává a přijímá jako jistou pravdu.

Dobrotivý a nejvyšší moudrý Bože, posiluj a zdokonaluj světlem své milosti naši víru!

P. L

Liturgický kalendář

Únor 2022

2. středa	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. čtvrtek	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
4. pátek	První pátek v měsíci
5. sobota	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. NEDĚLE	5. neděle v mezidobí
8. úterý	Sv. Jeronýma Emilianiho, Sv. Josefiny Bakhity, panny
10. čtvrtek	Památka sv. Scholastiky, panny
11. pátek	Panny Marie Lurdské
13. NEDĚLE	6. neděle v mezidobí
15. úterý	Bl. Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků
17. čtvrtek	Sv. Alexia a druhů, řeholníků
	Sv. Evermoda, opata premonstrátského řádu
20. NEDĚLE	7. neděle v mezidobí
21. pondělí	Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve
22. úterý	Svátek Stolce svatého apoštola Petra
23. středa	Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
27. NEDĚLE	8. neděle v mezidobí

Oznámení

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Setkání farní rady (VPKK) se uskuteční **v pátek 11. února**.

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze s výkladem Matoušova evangelia budou pokračovat **v sobotu 5. a 19. února** ve farním sále sv. Jana Nepomuckého po večerních bohoslužbách.

CHORÁLNÍ MŠE SVATÉ

Chorální mše sv. se slaví **každou sobotu** v kostele sv. Jana Nepomuckého od 17.00 hod.

UDĚLOVÁNÍ SVÁTOSTI POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

V pátek 11. února v den památky Panny Marie Lurdské a v den modliteb za nemocné bude příležitost k společnému přijetí svátosti pomazání nemocných při mši sv. v 17.00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice. Prosíme zájemce o tuto svátost, aby se zapsali v sakristii.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Postní duchovní obnova košířské farnosti se uskuteční **v sobotu 26. února** před Popeleční středou, která je letos 2. března. Program obnovy začne v 15. hod. první promluvou ve farním sále sv. Jana Nepomuckého. Příležitost ke sv. smíření bude mezi 16. a 17. hod. Mše sv. s další rekolekční promluvou bude následovat v 17.00 hod.

Zápis ze schůze farní rady konané 14. ledna 2022

Přítomní: V. Bobysud, S. Hojek, V. Funda a P. Lohelius

1/ Zhodnocení oprav v roce 2021 – fasáda východní strany kostela Nejsvětější Trojice – platba je kompletně uhrazena – případné čmáranice vandalů budou omyvatelné

- úspěšné dokončení opravy fasád západních stěn kostela sv. Jana Nepomuckého – zbývá ještě uhradit cca 100 000,- korun

- příprava na ošetření barevného okna jižní stěny kostela sv. Jana Nepomuckého než bude v havarijním stavu

- plošina před oltářem kostela sv. Jana Nep. - dřevěná a posuvná v barvě bílého mramoru

2/ Jarní úklid kostela sv. Jana Nepomuckého v postní době dle domluvy s ochotnými pomocníky

3/ Postní duchovní obnova – 26. února 2022 s obvyklým programem

15. hod. promluva - pobožnost křížové cesty - 16.00 – 17.00 hod. příležitost ke svátosti smíření – 17.00 hod. mše sv.

4/ Noc kostelů – 10. června 2022

5/ Výprava na poděkování za dar kněžství P. Jana Dlouhého do Mníšku p. Brdy a na Tetín - červnová sobota bude ještě upřesněna

6/ Vývěska na Košířském náměstí je v dezolátním stavu, a tak nebude již používána. Soustředíme se na zajištění funkčnosti vitríny před kostelem sv. Jana Nep.

Zapsal: P.Lohelius

SLOVO PŘEDSEDY SPKK

Vážení farníci a farnice,
dovolte mi poděkovat Vám za dary, díky kterým jsme mohli proplatit některé faktury.

Kostel sv. Jana Nepomuckého

1/ fasáda - západní stěna	384.309,-Kč
farnost zaplatila celkem	181.500,-Kč
farnost zaplatila v r. 2022	100.000,-Kč
zbývá doplatit	102.809,-Kč

2/ oprava střechy nad luxfery (nad oltářem), kde byla zpuchřelá gumová izolace, kudy zatékala dešťová voda, byla nahrazena měděným lemováním a shnilá dřevěná lávka byla vyměněna.
zbývá doplatit 87.483,-

3/ fasáda západní části věže, která je v dezolátním stavu bude též opravena.

Cena 78.098,-

Podaná žádost o grant ÚMČ Praha 5

Kostel Nejsvětější Trojice

Oprava fasády včetně antigrafitového nátěru

Cena 150.000,-Kč

Dotace MČ Praha 5 49.000,-Kč

Letos zaplatíme 100.000,-Kč

Zaplaceno 2022 50.000,-Kč

Tato akce je zaplacená!

Revize plynových spotřebičů v obou kostelech

zbývá doplatit 17.303,-Kč

V současné době farnost dluží za stavební práce 268.390,-Kč.

Žádost o grant je ve výši 49.000,-Kč.

V. Bobysud, předseda SPKK

**VELKÝ DÍK PATŘÍ VŠEM, KTEŘÍ JAKOUKOLIV FINANČNÍ ČÁSTKOU
PŘÍSPĚLI NA NÁROČNÉ OPRAVY KOŠÍŘSKÝCH KOSTELŮ V MINULÉM ROCE!**

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Tříkrálová sbírka

U nás ve farnosti máme obětavé koledníky, kteří tento rok vykole-
dovali díky štědrosti farníků skoro **15.000 Kč**. V době uzávěrky toho-
to čísla Farního listu bylo charitou rozpečetěno 95 procent všech
kasiček a celkový výnos Tříkrálové sbírky se šplhá k sumě
131 milionů! Kromě výnosu z kasiček je ve sbírce zahrnuta i on-line
koleda, bezhotovostní dary a Tříkrálový koncert.

Pokud se chcete dozvědět o tom, kam poputují finanční prostředky
ze sbírky, navštivte webovou stránku www.trikralovasbirka.cz, kde je
také stále možnost se do sbírky zapojit.

Všem koledníkům a dárcům moc děkujeme!

NAROZENINY – P. Zdeněk Lohelius Klindera, ThD., O. Praem.

**V lednu oslavil narozeniny i jmeniny náš duchovní správce
P.Lohelius Klindera.**

Popřáli jsme mu po nedělní bohoslužbě 16. 1. 2022, obdarovali ho obvyklou
květinou s obvyklou zálivkou a pod vedením našeho pana varhaníka zapěli
v sakristii obvyklé ŽIVIJÓ!

Za celou farnost, všechny farníky, i ty, kdo se nemohli osobně zúčastnit,
přejeme P. Loheliově hodně zdraví, síly a radosti z pastýřské práce, kterou
tak svědomitě a s láskou pro své často bloudící stádo i jednotlivé ovce
vykonává.

Věřící obou kostelů, sv. Jana Nepomuckého a Nejsvětější Trojice

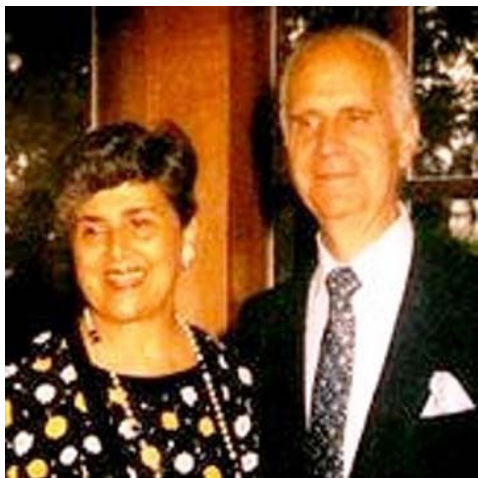
Politik a sociálka aneb dolů s řetězy bídy

Arístides Calvani SILVA a Adela Rina Abbo Fontana de SILVA

Arístides 19. 1. 1918 – 18. 1. 1986; Adela 2. 12. 1919 – 18. 1. 1986

Arístides se narodil v Port-au-Prince na ostrově Trinidad, ale rodiče se brzy přestěhovali
do Venezuely, a tak strávil dětství na břehu řeky Caribú.

Byl velmi nadaný, výborný student s organizačním a řečnickým talentem. To asi částečně předurčilo jeho profesní dráhu. Vystudoval politické vědy na Centrální univerzitě v Caracasu. Byl vždy opravdově věřící. Stal se členem Katolické mládeže. Po ukončení studia vyučoval jak na univerzitě,

Zdroj: <http://www.santiebeati.it>

tak v Katolické škole sociálních služeb, kde poznal svou Adelitu. **Adela** se narodila ve městě Cúcuta, které dnes leží v Kolumbii. Rodina byla bohatá a poskytla jí solidní vzdělání a lidskou i křesťanskou formaci. Studovala v Janově v Itálii, pak ve Francii a v Anglii, zdokonalovala si jazyky. Jenže se cítila mezi ostatní bohatou mládeží osamělá, zajímala se o jiné než oni, o sociální věci. Tak se vrátila domů a začala studovat sociální služby v Caracasu. Tady studentka poznala pana profesora a byla to láska. Adela získala titul sociální asistentky a pokračovala ve studiu v New Yorku. Byli už zasnoubeni a vyměňovali si mnoho dopisů, v nichž hovořili o odhodlání vybudovat svatou rodinu.

Svatba byla v r. 1949. Zvolili si žít chudým stylem, prostě a uskutečňovali to důsledně. Rodiče jim chtěli darovat krásný dům, ale oni ten dar vděčně, uctivě, ale pevně odmítli. Později, když měli děti, celkem sedm, si sami vybudovali přiměřené bydlení i s příslušnými oběťmi. Arístides se věnoval politice,

v níž viděl své poslání. Byl ve Straně sociálních křesťanů, pak byl jedním ze základních ideologů křesťanské demokracie v Latinské Americe. Opakovaně byl poslancem senátorem. Dával podněty k diskusi a analýze zákonů týkajících se pracovních podmínek a života rodin. Dal také impuls ke vzniku více odborových organizací. Měl i vysoké funkce ve vládě – viceprezident, ministr zahraničí. Jako ministr zahraničí musel vést těžké rozhovory o sporných územních záležitostech s Kolumbií.

Vyučoval také na univerzitě a publikoval. Jeho díla jsou třeba: *Obrana komunity, Cesta Jihu, Mír sdílený a solidární*. V práci vycházel ze sociálního učení církve a byl inspirován Maritainem. Pevně se stavěl proti liberalismu a marxismu. Byl spoluzakladatelem Katolické univerzity, kde založil a vedl katedru sociálních věd.

Adela se kromě toho, že byla matkou sedmi dětí, také zapojovala do služby, jak mohla a jak děti rostly. Oba byli v Hnutí křesťanských rodin. V r. 1969 byla Adela dokonce zvolena primátorkou, mohla tak realizovat svou touhu věnovat se všem vrstvám obyvatelstva, i těm okrajovým. Vždy byla velmi aktivní v sociální a charitativní oblasti. Měla silný charakter, dobrý organizační talent, výjimečná osobnost, ale také byla pokorná, rychle uznala, když udělala chybu, mýlila se, a uznávala hodnotu svých spolupracovníků.

Manželé žili dále prostým stylem života bez ohledu na ekonomické podmínky a tak vedli své děti, v radostné atmosféře rodiny a prostém stylu s důrazem na modlitbu, službu a vzdělání jako prostředek osobnostního rozvoje i budoucí služby.

18. 1. 1986 manželé spolu se dvěma dcerami Graciélou a Elenou letěli do Guatemaly za památkami Mayů, novými archeologickými objevy. Snad to bylo k oslavě Arístidových narozenin den poté. Nedoletěli. Letadlo s rodinou Silva (silva je v španělštině také les, jaká ironie) havarovalo nad hustým pralesem v Peténu v Guatemale a všichni zahynuli. Jejich památka trvá v civilní i církevní oblasti. Křesťanská demokracie Latinské Ameriky uděluje Cenu A. Calvaniho za mír, demokracii a rozvoj a církev zkoumá jejich svatost. Žadatelem byla Asociace Vdovy z Naimu. DP obou manželů byl zahájen r. 2002.

Otázky k zamyšlení:

Jaký styl života jsme si zvolili a volíme pro svou rodinu?

Říká nám něco dobrovolná skromnost?

Co můžeme změnit na svém životním stylu?

sv. Josefína Bakhita

*8. února si připomínáme sv. Josefínu Bakhitu. Je patronkou Sudánu a světového dne modliteb za oběti obchodu s lidmi.
Co nám může tato světice říct do našeho života?*

Zdroj: www.bakhita.cz

V dětství se stala otrokyní. Později majetkem italského konzula a se změnou poměrů se dostala do Itálie, kde už jako svobodná byla pěstounkou dcery Michielimových. Nakonec, po setkání s Bohem, se stala vzornou řeholnicí u sester kanosiánek.

"AFRICKÝ KVĚT"

Své původní jméno si snad ani nepamatovala. Narodila se v muslimské rodině v Súdánu a když jako malá vytrhávala na poli plevel, byla unesena a prodána do otroctví. Od únosců dostala jméno Bakhita, což znamená "šťastná." Při otrockém zacházení však šťastná být nemohla. Vícekrát byla prodávána na trzích v Chartúmu a Obejde, poznala mnoho tělesného i duševního utrpení. Pak dostala za pána italského konzula Kalista Legnaniho, který s ní zacházel jako s člověkem. Laskavost a přívětivost nových majitelů provázela však touha po domově a vlastní rodině. Jelikož politické změny přiměly Legnaniho k návratu do Itálie, vzal Bakhitu s sebou. Tam ji svěřil svému příteli Michielimu, v jehož rodině se narodila dcera a pěstounka vykoupená z otroctví mu přišla vhod.

Rodina, která z důvodů pracovních povinností potřebovala odcestovat, dala dceru i s ošetřovatelkou do péče katechumenického ústavu sester kanosiánek. Bakhita se tak setkala s Bohem, jehož existenci už jako malé dítě tušila při pohledu na slunce, hvězdy a měsíc. Tenkrát si kladla otázku, kdo může být jejich pánem? Ve vzpomínkách uvedla, že jej chtěla poznat a vzdávat mu chválu. U sester kanosiánek se jí to podařilo. Po katechumenátu přijala v lednu 1890 křest a nové jméno Josefína. Po návratu paní Michieliové, které předala dceru, zůstala v klášteře. Dne 8. 12. 1896 složila řeholní sliby v Kongregaci sv. Magdalény z Canossy. Velkou úctou měla ke křtitelnici, u níž si připomínala, že to je místo, kde se stala Boží dcerou. Tato událost znamenala pro ni víc než osvobození z otroctví. Také my bychom měli častěji myslet na význam svého křtu.

V klášteře vařila v kuchyni, vyšívala a také bývala ve vrátnici. Zprvu svou odlišnou barvou pleti způsobovala rozruch a sama tím dost trpěla. Svou laskavostí však získala srdce mnohých. Byla přezdívána "Africký květ" nebo i "Šťastná sestra." Konec života prožila v nemoci a v agonii se vracela do doby otroctví, žádající povolit těžké řetězy. Zemřela v pověsti svatosti a 1. 10. 2000 byla kanonizována.

Bože, radujeme se z výroční oslavy svaté Bakhity a prosíme Tě, nauč nás, jak Tě máme hledat, abychom se naučili žít v Tvé přítomnosti a jako ona svědčit o Tvé lásce svým životem. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Příběh sv. Josefíny Bakhity byl také zfilmován a informace o filmu se nacházejí na <http://www.paulinky.cz/clanky/Cokoladova-svetice-nadeje.html>

Text převzat z www.catholica.cz

Únor

Apoštolát modlitby

Celosvětová
sít' modlitby
s papežem

Denní modlitba apoštolátu

Nebeský Otče,
kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.
Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce.
Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Úmysl papeže: *Za řeholnice a zasvěcené ženy*

Modleme se za řeholnice a zasvěcené ženy; plni vděčnosti za jejich poslání a odvahu jim vyprošujme, aby i nadále nacházely nové odpovědi na výzvy naší doby.

Národní úmysl: *Za zimní olympijské hry*

Modleme se, aby konání zimních olympijských her přispělo ke skutečnému rozvoji lidských práv v Číně.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás! Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

130 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné